

Sygn. akt III CSK 51/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa I. Ł.
przeciwko Powiatowemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (....)
z dnia 23 lipca 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka I. Ł. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od Powiatowego Zakładu Opieki Zdrowotnej w .: kwoty 200 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty; kwoty 24 752 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty; renty w kwocie 1 500 zł miesięcznie tytułem zmniejszonych widoków powodzenia na przyszłość oraz zwiększonych wydatków, płatnej do dnia 10 - go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi którejkolwiek z rat; ustalenia odpowiedzialności pozwanego w stosunku do niej za przyszłe ewentualne skutki pozostające w

adekwatnym związku przyczynowo - skutkowym z faktem zarażenia jej bakterią gronkowca złocistego w pozwanym szpitalu.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z 6 sierpnia 2018 r. oddalił powództwo.

Wyrokiem z 23 lipca 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację.

W skardze kasacyjnej powódka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W jej ocenie w sprawie występują istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do odpowiedzi na pytania: 1. czy dopuszczalne jest oddalenie zawartego już w pozwie wniosku o przeprowadzenie dowodu z łącznej opinii biegłych, podczas gdy rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych z zakresu mikrobiologii i ortopedii, a przeprowadzenie tego dowodu było niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy?; 2. czy dopuszczalne jest oddalenie pisemnego niesprekludowanego wniosku o dodatkowe ustne opinie uzupełniające biegłych powołanych w sprawie, podczas gdy opinie te były niejednoznaczne i biegli wyraźnie wskazywali, że mogą uzupełnić swoją opinię dopiero po poznaniu wniosków z opinii innego biegłego, dlatego też pełnomocnik powódki wnosił o opinie uzupełniające, powołując na tę okoliczność wynikającą wprost z treści opinii; 3. czy niezwołnienie powódki z kosztów postępowania w całości w dwóch instancjach w świetle art. 102 k.p.c. jest dopuszczalne, podczas gdy rodzaj dochodzonego roszczenia, sytuacja majątkowa powódki oraz jej przekonanie o zasadności roszczenia wynikało także z treści wywołanych w sprawie opinii biegłych a przeciwstawne stanowisko byłoby sprzeczne z prawem do sądu zgodnego z zasadą dwuinstancyjności?; 4. czy orzecznictwo sądów powszechnych w błędach lekarskich narusza konstytucyjne prawo człowieka do niezawisłego i bezstronnego Sądu respektowania jego praw podmiotowych wynikających z przepisów prawa cywilnego, tj. art. 415 k.c. i czy przenoszenie ciężaru błędu medycznego na pokrzywdzonego i jego rodzinę jest zgodne z ochroną praw człowieka i ochroną konstytucyjnych zapisów w tym zakresie, tj. z art. 32 Konstytucji czy jest to także zgodne z naturą i właściwością zobowiązania powstałego w wyniku czynu niedozwolonego (oczywistego - logika -

zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania) i czy używanie w treści orzeczenia sloganów w postaci, że powódka mogła się zarazić ze skóry matki gronkowcem i akceptowanie tej nedorzeczej wypowiedzi w ramach wyroku w Imieniu Rzeczypospolitej uderza w dobro wymiaru sprawiedliwości i czy linia orzecznicza sądów powszechnych akceptująca taki slogan jest zgodna z dobrem wymiaru sprawiedliwości w jakimkolwiek aspekcie jego funkcjonowania, służy dobru Rzeczypospolitej i jej obywatelom jako podmiotom prawa cywilnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przysądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada

2003 r., II CK 324/03, z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z 26 września 2005 r., II PK 98/05, z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. Uzasadnienie wniosku jest pobieżne, niemal zdawkowe i nie powołano w nim argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie spełniona została któraś z przesłanek przyjęcia sprawy do rozpoznania. Należy wskazać, iż nie jest rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania, doszukiwanie się jurydycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia prawnego. Samo zaś sformułowanie zagadnienia prawnego, bez przedstawienia argumentacji służącej wykazaniu, że to zagadnienie rzeczywiście występuje i wymaga wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy, nie jest wystarczające.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązuje brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

Z uwagi na trudną sytuację materialną i życiową powódki, o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw